603/00

Den 2. oktober 2000 blev i sag nr. 52.500:

xxxx xxx
xxxxxxxxxxxx xx xxxxx
xxxx xxxxxxxxx

mod

Forsikrings-Aktieselskabet
Alka
Engelholm Alle 1
2630 Taastrup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Klageren, hvis afdøde bror havde ulykkesforsikring i Forsikrings-Aktieselskabet Alka, klager over selskabets afvisning af at udbetale forsikringens dødsfaldssum.

Klagerens og afdødes far anmeldte den 12/2 1997 følgende til selskabet:

"

Beskrivelse af ulykkestilfældet	Hvornår skete ulykkestilfældet? *søn* dag, den *29* / *12* 19*96* kl. (0-24) *12* Hvor skete ulykkestilfældet? *På en gade i Svendborg* Hvorledes skete ulykkestilfældet? (Dette spørgsmål må besvares nøjagtigt og udførligt, således at ALKA kan danne sig et klart billede af, hvad der skete ved den pågældende lejlighed) 1.Hvad skete umiddelbart før ulykkestilfældet? *Thomas og hans ældre bror var til fods på vej til familiemiddag hos undertegnede.* 2. Hvordan skete ulykkestilfældet? *Thomas falder og slår hovedet kraftigt mod jorden ...*
Lægelige oplysninger	Var afdøde Dem bekendt fuldstændig rask og arbejdsdygtig, da ulykkestilfældet indtraf? ☒ ja ☐ nej

"

Den i anmeldelsen omtalte ældre bror er L.B.-J.

Selskabet indhentede herefter den i forbindelse med hændelsen optagne politirapport.

Af politirapporten fremgår følgende forklaring fra en sygeplejerske, der var på vagt, da afdøde blev indbragt på sygehuset: "Broderen havde til S. [sygeplejersken] oplyst, at

de var gået af C. ... Vej, da indbragte pludselig standsede op, og blev stiv som et bræt, hvorefter han faldt bagover og slog baghovedet bagover og ned i jorden."

Af faderens forklaring til politiet fremgår bl.a.: "B. [faderen] oplyste, at afdøde indimellem fik nogle pludselig kramper, hvorefter han faldt om som 'et bræt'. B. havde talt med L.B.-P. [broderen], der var med under indbringelsen, som havde oplyst, at det netop var det der var sket under gåturen. De var på vej over til faderen for at holde frokost da ulykken indtraf."

Broderen L.B.-P. afgav følgende forklaring til politiet: "Afh. forklarede, at han d. 291296 om morgenen fik besøg af sin bror, nu afdøde, som var ædru. Broderen klagede over, at han ikke havde det så godt, men afh. blev aldrig helt klar over hvad der var galt. Kl. ca. 1140 gik de fra afh.s bopæl, idet de skulle til T. til frokost hos deres fader. De gik over Ø. til kolonihaverne, og videre af det asfaltbelagte stisystem imod C. ...vej. På stien stoppede Thomas pludselig op, blev 'stiv som et bræt', hvorefter han faldt bagover og slog baghovedet direkte ned i asfalten. Afh. så, at det blødte ud af højre øre. Thomas var bevidstløs i starten, og lå livløs på stien. Der blev via en forbipasserende tilkaldt ambulance, som ankom kort efter. Da Falck redderne løftede Thomas op på båren vågnede han op, men var meget omtåget og 'talte sort' idet han byttede om på ordene. Afh. kørte med ind til skadestuen, og ankommet hertil klagede Thomas over smerter i hovedet. Thomas blev indlagt på S. Sygehus, og afh. så ikke siden Thomas ved bevidsthed. Afh. forklarede, at Thomas må betegnes som alkoholiker, og de kramper han fik var tydeligt spirituskramper. Grunden til at Thomas faldt var ikke fordi det var glat, men udelukkende p.g.a. kramperne."

Afdødes egen læge har til politiet forklaret: "Læge F.M., København, oplyste i dag, at han havde haft nu afdøde som patient siden 1990. Der var ingen oplysninger om krampelignende tilfælde. I marts 1996 havde nu afdøde henvendt sig og havde talt om et alkoholforbrug. Der var blevet aftalt senere konsultation, men nu afdøde var udeblevet, og man havde ikke set ham siden."

Af den af embedslægen udfyldte dødsattest fremgår bl.a.:

3. 52.500

”

I Det sygdoms- eller skadesforløb som førte til døden: den umiddelbare dødsårsag var **A** *Afklemning af hjernes blodforsyning incarceratio cerebri* som var en følge af **B** *traumatisk traumatica cerebri* som igen var en følge af (den tilgrundliggende lidelse) ...
II Andre væsentlige symptomer eller skader, der kan have medvirket til dødens indtræden: *Kronisk alkoholisme, 'kramper'. Alcoholismus, Epilepsia ...*
Supplerende oplysninger: *Oplysningerne stammer fra rapport fra politiet i S. Nu afdøde – som efter det oplyste var alkoholiker – kom sammen med sin broder gående ad C. ...vej i S., da han pludselig standsede op, blev helt stiv, faldt om og slog hovedet mod jorden. Broderen har oplyst, at nu afdøde tidligere har haft kramper.*

”

På baggrund af disse oplysninger afviste selskabet ved skrivelse af 17/3 1997 at udbetale forsikringens dødsfaldssum under henvisning til, at dødsfaldet ikke var en følge af et ulykkestilfælde.

Klageren tilskrev herefter den 20/4 1997 embedslægen med anmodning om besvarelse af følgende spørgsmål: ”Idet jeg henviser til ovenstående dødsattest, bedes De venligst uddybe om oplysningen, at min bror led af kronisk alkoholisme, med kramper til følge, beror på en lægelig vurdering eller på baggrund af oplysninger i politirapporten.”

Embedslægen svarede i skrivelse af 23/4 1997: ”Til besvarelse af Deres skrivelse af 20. april 1997 kan jeg oplyse, at min vurdering af, at Deres bror var kronisk alkoholiker med krampetendens bygger på oplysninger fra politirapporten.”

Klageren skrev efterfølgende til selskabet: ”Jeg vil for god ordens skyld opsummere spørgsmål og svar til/fra overlæge M.B.P.

1) Med hvor stor sikkerhed kan det fastslås, at beskadigelsen af Thomas' hjerne er forårsaget af en pludselig udefra kommende påvirkning:

Svar: Absolut sikkerhed.

2) Hvilke lægefaglige muligheder er der for at konkludere, om ulykken er forårsaget af forudgående besvimelse eller ildebefindende:

Svar: Der er ingen lægelige indikationer på nogen sygdomme. Det ligner alene skade efter almindeligt fald.

Jeg vil henvise til oplysninger i politiets rapport, hvor læge F.M. udtaler, at der ikke foreligger oplysninger om krampelignende tilfælde. Jeg vil igen henvise til politirapporten, hvor min far K. oplyser at Thomas indimellem fik nogle pludselige kramper, hvorefter han faldt som et 'bræt'. Det er positivt bekræftet, at min fars oplysninger er 3. hånds oplysninger, der stammer fra min bror L.[B.-P.]. Oplysningerne er ikke korrekte, hvilket bekræftes af læge F.M.'s udtalelser. Som tidligere omtalt har Thomas for flere år tilbage fortalt om et ildebefindende han fik på et bibliotek. Thomas kunne ikke forklare den nærmere sammenhæng, men forklarede at der intet skete med ham. Thomas har ikke senere været ude for lignende episoder, og det må derfor antages at være et enkeltstående tilfælde, hvorfra der ikke kan drages paralleller til den omtalte ulykke. "Jeg vil endvidere henvise til embedslæge B.T.J.'s svar, vedr. spørgsmålet om hvorfra oplysningen, om kronisk alkoholisme med kramper til følge, i dødsattesten stammer. Jeg har tidligere fremsendt dennes svarskrivelse hvoraf det fremgår, at oplysningerne stammer fra min brors udsagn i politirapporten. I politirapporten er min bror L. [B.-P.] citeret for flere udtalelser der peger i retning af at ulykken skulle være forårsaget af 'alkoholkramper'. Jeg forstår, på nedenstående baggrund, ikke at hans vidneudsagn skal kunne tilsidesætte alle øvrige oplysninger, der entydigt peger på i retning af en almindelig faldulykke forårsaget af glat føre. Dette skal naturligvis ses i sammenhæng med at min bror L.[B.-P.] ingen forudsætninger har for at vurdere om der er tale om alkoholkramper eller en reaktion af det kraftige slag faldet har udløst. Det skal understreges at L.[B.-P.] er lægmand på området samt at L.[B.-P.] var stærkt påvirket af stoffer den dag ulykken skete. Endvidere skal det oplyses at L.[B.-P.] ønsker at ændre sin vidneforklaring, naturligvis set i lyset af hvad disse ukorrektheder har haft af konsekvenser. Jeg har telefonisk fået oplyst, at De ikke vil tage hensyn til en ændret vidneforklaring. Det kan naturligvis ikke accepteres at sagen vurderes på ukorrekt grundlag, hvorfor De bedes forholde Dem særligt til denne centrale problemstilling, idet det kan oplyses at jeg er af den holdning at alle oplysninger der stammer fra min bror L.[B.-P.], ikke bør medtages i vurdering af sagen. Jeg vil, for overskuelighedens skyld, opsummere min tidligere argumentation for dette standpunkt. Som tidligere beskrevet havde min bror L.[B.-P.], gennem en længere periode været stiknarkoman. Han var den 22.11.1996 blevet anmeldt af far for et tyveri på S. Statsseminarium. L.[B.-P.] havde ved dette tyveri bl.a. stjålet en saxofon som han havde prøvet at afsætte til Thomas. Thomas havde fortalt far om episoden, i forbindelse med at far havde besøgt Thomas i København. Far havde så reageret omgående, ved

at anmelde dette forhold til politiet i S. L.[B.-P.] blev umiddelbart efter anholdt og varetægtsfængslet. Han blev anklaget og dømt for dette forhold og flere andre. L.[B.-P.] blev løsladt i løbet af december måned 1996, og der var nu et familiemæssigt efterspil der skulle løses, idet det altid er svært at angive og blive angivet til politiet af sin familie. Far besøgte L.[B.-P.] under hans varetægtsfængsling, hvorved der blev løst delvist op for denne problemstilling. Mellem L.[B.-P.] og Thomas blev der først løst op i dagene mellem jul og nytår, hvor Thomas var på besøg. Af L.[B-P.] har jeg fået fortalt følgende hændelsesforløb på ulykkesdagen: L.[B.-P.] har oplyst at han havde taget stoffer, ' for at kunne klare dagen'. Han har desuden oplyst at han faktisk intet husker vedr. selve faldet, udover at Thomas pludselig ligger på jorden, at der er en del blod samt at han råber efter hjælp. Resten af hændelsesforløbet fremgår af politirapporten, idet det dog skal antastes at L.[B.-P.] betegner Thomas som alkoholiker. Dette skal især ses i lyset af det meget løse kendskab L.[B.-P.] havde til Thomas. L.[B.-P.] må nu antages at være stoffri, idet han sidder i fængsel for væbnet bankrøveri. Jeg mener ikke, at De på det foreliggende grundlag kan give afslag, idet det er klart, at ulykken skyldes fald forårsaget af glat føre. Alle udtalelser fra såvel læger som vidner bekræfter at dette er tilfældet. Jeg føler ikke at politirapporten bør være det grundlæggende element i vurderingen af denne sag, idet det bør være påvist at min brors vidneudsagn er ukorrekte, holdt op mod de faktiske forhold. Jeg har naturligvis forståelse for at sagsbehandlingen typisk tager udgangspunkt i politirapporten, idet denne oftest vil være korrekt, og give et fyldestgørende billede af handlingsforløbet. I denne sag er der dog desværre sket det at et upålideligt vidne har forsøgt, at benytte situationen, til at få løsnet op for en yderst belastet familie situation. Jeg ser frem til at modtage Deres tilsagn om erstatning. Såfremt der, mod forventning, måtte blive tale om afslag eller tilbud om forlig, kan det oplyses, at sagen så ønskes afgjort i det fælles nævn. Det kan endvidere oplyses at der ikke ønskes indgået forlig, idet sagen burde stå klart. De bedes oplyse om der er særlige forhold vedr. forældelse af sagen, samt om hvilke konsekvenser en afgørelse i det fælles nævn har. Herunder tænkes på muligheden for at anke afgørelsen, etc."

Selskabet fastholdt ved skrivelse af 1/7 1997 afvisningen af at yde forsikringsdækning, hvorefter klageren i skrivelse af 3/11 1997 til selskabet anførte: "Idet jeg stiller mig uforstående over for Deres afslag, har jeg forsøgt at skaffe vidner til ulykken. Dette er delvist lykkedes idet jeg, via S. Politi, er kommet i kontakt med den person der alarmerede

Falck. Jeg har fredag aften den 31. oktober 1997 talt med dette vidne, og kan derfor referere følgende fra samtalen: Vidnet befandt sig i området, idet denne var ude at gå tur sammen med sin kone og barn/barnebarn. Vidnet forklarede at han bemærkede mine brødre umiddelbart før og efter ulykken. Vidnet så således, at mine brødre kom gående. Vidnet oplyste, at han bemærkede at de gik på stien, tæt ved grænsen til græsarealet, der støder op til stien. Vidnet bemærkede ikke selve faldet visuelt, men blev opmærksom idet der lød et 'smæld', hvorefter vidnet så en tililende mand med et barn, der gjorde anskrig om at Falck skulle alarmeres. Vidnet begav sig straks afsted mod dennes bil, idet der befandt sig en mobiltelefon i bilen. Vidnets kone valgte, af hensyn til barnet, at tage lidt afstand til ulykken, idet manden samt min bror L.[B.-P.] tog sig af Thomas. Falck kom efter nogen venten og hentede Thomas. Vidnet og dennes kone valgte at opsøge ulykkesstedet, hvor de konstaterede, at der på stedet var særdeles glat, såvel på stien, som på græsset. Vidnet gav selv udtryk for, at det var både dennes og konens opfattelse, at ulykken skete pga. glat føre. Det kan supplerende oplyses at Thomas havde almindelige 'pæne' sko på, med glatte såler."

Selskabet meddelte herefter klageren i skrivelse af 7/11 1997: "Vi har modtaget Deres brev af 3. november 1997 og skal meddele Dem, at vi fastholder vores afgørelse. Sagen er herefter overgivet til fællesnævnet til afgørelse af uoverensstemmelserne. Når sagen er afgjort i fællesnævnet vil De høre nærmere. Indbringelsen af denne sag for det fælles nævn, udelukker ikke, at De kan påklage afgørelsen for Ankenævnet for Forsikring."

Den 1/3 1998 skrev klageren til selskabet: "Idet jeg henviser til Deres brev af 7. november 1997 samt efterfølgende telefonsamtale, skal jeg hermed anmode om en afgørelse, hurtigst muligt. ... I vor samtale oplyste De, at den normale sagsbehandling i fællesnævnet er 8 uger. I dette tilfælde har sagsbehandlingstiden været mere end dobbelt så lang ..."

Selskabet svarede ved skrivelse af 5/3 1998: "Sagens akter samt undertegnedes indstilling er sendt til Forbundet Træ-Industri-Bygs repræsentant i fællesnævnet til vurdering og udtalelse, med note om, at sagen haster. Eventuelle forældelsesfrister er suspenderet fra det tidspunkt sagen modtages i fællesnævnet – under behandlingen i

nævnet – indtil en afgørelse fra fællesnævnet foreligger. Såfremt fællesnævnet giver klager medhold i sagen, vil sagen blive returneret til ALKA forsikrings skadeafdeling og behandlet i overensstemmelse med fællesnævnets afgørelse. Såfremt fællesnævnet ikke kan give klager medhold, kan sagen indbringes for Ankenævnet for Forsikring."

Ved skrivelse af 16/4 1998 meddelte selskabet herefter klageren: "Ovennævnte sag har været forelagt og behandlet i det fællesnævn, der er oprettet af Forbundet Træ-Industri-Byg og ALKA forsikring i fællesskab. Da nævnet imidlertid ikke kunne nå til enighed om en afgørelse, er sagen nu forelagt fællesnævnets opmand til afgørelse. Fællesnævnets opmand er landsdommer ved Østre Landsret, og det er desværre ikke muligt på nuværende tidspunkt at meddele en dato for, hvornår afgørelse kan forventes, men så snart afgørelsen foreligger, vil den uden ophold blive fremsendt til Dem."

Ved skrivelse af 8/6 1998 meddelte selskabet klageren: "Det fælles nævn har d.d. modtaget kendelse i ovennævnte sag fra nævnets opmand landsdommer N.J.P. Kendelsen fremsendes hermed til Deres orientering. Det fælles nævn betragter hermed sagen som afsluttet, idet vi dog skal nævne, at indbringelsen for det fælles nævn og afgørelsen ved opmandskendelse ikke forhindrer, at sagen indbringes for Ankenævnet for Forsikring."

Af opmandens afgørelse fremgår bl.a.: "Det påhviler den, der fremsætter et krav på dækning for et ulykkestilfælde, at godtgøre, at der foreligger et ulykkestilfælde. Der er efter opmandens mening ikke grundlag for at fastslå, at der foreligger en glideskade på grund af glat vejbane, ligesom det heller ikke i øvrigt er godtgjort, at faldet er en følge af en pludselig udefra kommende hændelse. Også på baggrund af de afgivne forklaringer til politirapport er der derfor ikke tale om et dækningsberettiget ulykkestilfælde."

Klageren har ved sin advokat efterfølgende indhentet følgende vidneerklæring: "Den 29/12-96 var min kone og jeg sammen med min søsters 2 børn ved R... for at fodre ænder tæt ved broen i parken. På et tidspunkt blev jeg opmærksom på 2 mænd, som kom gående fra N...vej ved broen. Det næste jeg observerede var, at den ene faldt, idet der samtidig lød et skarpt smæld. ... Jeg var ikke tæt nok på ulykkesstedet til at se, hvad der var sket men løb op til bilen og tilkaldte en ambulance fra mobiltelefonen. ... Årsa-

gen til, at den tilskadekomne faldt kunne være, at det var glat på stien, idet vi selv konstaterede, at det var glat mange steder i området."

Broderen L.B.-J. har endvidere den 14/12 1998 afgivet følgende erklæring: "På tidspunktet for ulykken, var jeg dybt afhængig af alkohol og hårde stoffer. Jeg var på selve dagen for ulykken påvirket af såvel alkohol som hårde stoffer. Mine udsagn til politirapporten er ukorrekte og direkte forkerte. Jeg er p.t. under behandling for mit misbrug af stoffer. Jeg har derfor en klarere opfattelse af hvordan hændelsesforløbet har været, og hvorfor min forklaring til politirapporten blev som den blev. ... På ulykkestidspunktet erindrer jeg, at jeg var fraværende og uopmærksom, hvorfor jeg først får en opfattelse af hvad der sker, på det tidspunkt hvor ulykken er sket, altså hvor Thomas ligger ned, der er en del blod, og jeg forsøger at råbe om hjælp. Jeg erindrer at jeg umiddelbart før eller efter ulykken åbner en øl, som jeg går og drikker af. Så vidt jeg erindrer kører jeg med ambulancen ind til sygehuset. Jeg erindrer intet om tidsforløbet før, under og efter ulykken. Jeg erindrer kun lidt om hvad og med hvem jeg har talt med, før, under og efter ulykken. Jeg har nu i 'clean' tilstand, haft mulighed for at læse mine udtalelser, der er optaget i politirapporten. Jeg kan konstatere, at disse udtalelser er ukorrekte og forkerte. Jeg har ikke opfattet situationen, og burde derfor ikke have udtalt mig."

Den 24/2 2000 modtog nævnet klagen over selskabet.

Selskabet har i skrivelse af 27/3 2000 anført: "Vi må i det hele henholde os til opmandens afgørelse, idet vi skal tilføje, at følgende overvejelser indgik i sagens vurdering før den blev indbragt for fællesnævnets opmand: L.B.-P. (afdødes anden broder) var ubestridt den eneste, der overværede ulykken, og han har forklaret enslydende med en uges mellemrum først til sygehuset siden til politiet, og det må antages, at hans vidneudsagn er korrekt afgivet i umiddelbar tilknytning til det passerede. Når man er vidne til en voldsom begivenhed, der rammer et familiemedlem, har det formodningen imod sig, at man har overskud/overblik til at finde på en forkert forklaring. Klagers opfattelse af, hvorledes ulykken må være sket, samt betragtninger om at L.B.-P. var/er et upålideligt vidne, og at hans vidneudsagn til både sygehus og politi skulle være ukorrekte, er en subjektiv formodning om de faktiske forhold. At et vidne betegnes som upålideligt – begrundet eller ej – gør i øvrigt ikke samme vidnes senere ændring af sin forklaring mere

troværdig. Formodninger om ulykkens årsag fra personer, der ikke har set ulykken ske, kan ikke tillægges bevisvægt. Klager anførte i sin første anmodning om revurdering af sagen, at broderen 'i lyset af konsekvenserne' ville ændre sin forklaring. ALKA forsikring har imidlertid aldrig modtaget en ny forklaring, men udelukkende korrespondance fra klager, i hvilken han stadigt fremfører forhold til støtte for at det eneste vidne til ulykken var upålideligt. ALKA forsikring er således ikke i besiddelse af den nu fremkomne tro og love erklæring. Klager anførte i brev til ALKA forsikring af 3. november 1997 (10 måneder efter ulykken), at han havde kontakt til et vidne til faldet. ALKA forsikring har aldrig modtaget vidneerklæring, men udelukkende klagers forklaring i brevet om, at godt nok havde vidnet ikke set selve faldet, men han havde hørt et 'smæld', hvorefter han havde set nu afdøde ligge på jorden, samt at vidnet og dennes hustru – efter at Falck var tilkaldt og havde kørt nu afdøde på sygehuset – var gået hen til stedet og havde konstateret, at det var glat. ALKA forsikring er således ikke i besiddelse af den nu fremkomne vidneerklæring. ALKA forsikring har ikke modtaget rapport fra Meteorologisk Institut. Vi må desforuden påstå sagen forældet ved klagers indbringelse for Ankenævnet for Forsikring den 24. februar 2000. Klagers eventuelle krav er – i henhold til FAL § 30, stk. 2 jfr. § 29 – forældet, idet det ikke er påtalt inden den 31. december 1999. Klager har forholdt sig passiv siden opmandens afgørelse den 8. juni 1998 og den af fællesnævnet indrømmede suspension af forældelsesfristen i tidsrummet, der medgik til nævnets behandling af klagen, er forlængst bortfaldet."

Klageren er herefter i skrivelse af 4/4 2000 fremkommet med følgende bemærkninger: "Jeg har ved flere lejligheder forespurgt om forældelse af en sag som denne, men har aldrig modtaget svar. ... Det er derfor lidt overraskende at modtage oplysning fra Alka, med helt konkret henvisning til lovstof der regulerer området, vel og mærke efter forældelsesfristen er udløbet. Jeg tager naturligvis dette til efterretning og forventer at Ankenævnets afgørelse vedr. dette punkt vil være rimelig ud fra, at der gentagne gange er spurgt om netop dette forhold, uden at der er modtaget svar. Vedr. påstanden om passivitet, kan jeg kun tilføje, at jeg pga. sygdom, ansatte en advokat i 1998. Den ansatte advokat jeg havde flyttede desværre og tog sagen med sig til sit nye firma, hvilket jeg blev klar over efter en del venten. Herefter skete der intet fra min side, idet mine private forhold ikke havde ændret sig."

Endvidere har klageren i skrivelse af 19/4 2000 anført: ”Når jeg ser tilbage på forløbet af sagen må jeg indrømme, at jeg selv har været årsag til en lang sagsbehandling. Dette har sine årsager, som tidligere nævnt og det var netop derfor jeg forespurgte om forældelse. Eftersom jeg ikke modtog svar herpå, antog jeg, at der ikke fandtes forældelse på denne typer sager. ... Til forsikringsselskabets ’fordel’ taler min brors vidneudsagn, der må betragtes som værende usandsynligt, når man tager øvrige tilkendegivelser i betragtning, herunder:

1) **Konstatering af, at vejrliget gav glat føre**
2) **Et troværdigt vidnes udsagn, som i øvrigt bekræfter vejrliget**
3) **En overlæges udsagn om, at der var ingen lægelige indikationer på nogen sygdomme, men at det ligner alene skade efter almindeligt fald.**
4) **Egen læges oplysninger om, at der ikke tidligere har været ’krampelignende’ tilfælde.**
5) **Embedslægens oplysning om, at oplysningen i dødsattesten om ’kronisk alkoholisme’ stammer fra oplysningerne i politirapporten (min brors udsagn).**”

Forsikringsbetingelserne indeholder bl.a. følgende bestemmelser: ”**Afsnit 2 Hvad dækker forsikringen:** a. Legemsbeskadigelse som direkte følge af ulykkestilfælde. Ved ulykkestilfælde forstås en pludselig udefra kommende hændelse, hvorved den forsikrede ufrivilligt kommer til skade. ... **Afsnit 8 Hvem udbetales erstatning til: Dødsfaldserstatning:** Hvis medlemmet ikke har truffet anden bestemmelse, udbetales forsikringsydelsen til den afdødes nærmeste pårørende som defineret i forsikringsaftalelovens § 105.”

Nævnet udtaler:

Nævnet finder, at såvel spørgsmålet om forældelse og forsikringsdækning bør afgøres af domstolene, jf. nævnsvedtægtens § 4, stk. 1.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Nævnet kan ikke afgøre sagen.

J. Hermann
formand